καὶ φιλίαν. ποτὲ δὲ διὰ δυναστείαν καὶ λογισμοὺς καὶ λοιδορίαν ἀναγκαζόμεσθεν. ἄλλοτε παρακινούμεσθεν διὰ δόξαν καὶ ἔπαινον. καὶ δίδομεν ἀλλοτρίων ἐκεῖνα, ὁποῦ ἔπρεπε νὰ δίδωμεν τῶν πτωχῶν. ὥστε δὲν χρειαζόμεσθεν καλὰ τὴν οἰκονομίαν καὶ ἁμαρτάνομεν εἰς αὐτὸ μεγάλα. λοιπὸν ἐπειδὴ δύσκολα φεύγει τινὰς τὰς παγίδας καὶ βρόχαδες τοῦ δαίμονος, ἡ πτωχεία καὶ ἀκτημοσύνη εἶναι καλλίστη. ὁποῦ τ' ἐκείνην ἠμπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ πᾶς ἕνας εἰς τὴν βασιλείαν ἀπείραστα καὶ ἀνεμπόδιστα.

Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες. τίς ἄρα δύναται σωθῆναι. καὶ ὁ Χριστὸς λέγει. τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ εἰσὶ παρὰ τῷ Θεῷ. εἰς μὲν τοὺς ἀνθρώπους, ὁποῦ ποθοῦσι τὰ κάτω καὶ γήϊνα πράγματα εἶναι ἀδύνατον νὰ σωθοῦσιν. εἰς δὲ τὸν Θεὸν εἶναι δυνατόν. ἤγουν ὅταν ἔχῃ τινὰς τὸν Θεὸν βοηθὸν καὶ σύμβουλον. ἀντιλήπτορα καὶ ἐπίκουρον, φυλάγωντας τὰς ἐντολάς του καὶ δικαιώματα. τότε δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ μακαριότητος. ὅτι εἰς ἐμᾶς στέκει νὰ θελήσωμεν τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς μας. καὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι νὰ τὸ τελειώσῃ ὡς παντοδύναμος. καὶ πάλιν μὲ ἄλλον τρόπον. ἐὰν μικροψυχίαν τὴν νικήσωμεν, καὶ θελήσωμεν κάμωμεν φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας. ἤγουν νὰ δώσωμεν τοῖς πτωχοῖς τὸν πλοῦτον, ὁποῦ ἔχομεν ἀπὸ δικαιοσύνην, εὑρίσκομεν σωτηρίαν. καὶ ὑπάγομεν εἰς βασιλείαν αἰώνιον. καλλιοὶ εἶναι λοιπὸν νὰ πουλήσωμεν ὅλα μας τὰ ὑπάρχοντα, καὶ νὰ μοιράσωμεν εἰς πτωχοὺς καὶ πένητας. εἰ δὲ καὶ δὲν δύνεσθε νὰ τὰ δώσητε πλούσιοι, δότε κἂν τὰ ἥμισυ, ἢ καὶ ὀλιγώτερα. καὶ οὕτως εὐμενίζεται ὁ Θεὸς καὶ σπλαγχνίζεται. καὶ γίνεται δυνατὸν ταῦτα ἐννοοῦντες ἀγαπητοί, μὴ ... ἀπανθρωπάζοντες, ὡς πρὸ ὁ ἄνωθεν πλούσιος, ἀλλὰς μοιράσωμεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Χριστοῦ ὅσα ἔχομεν. νὰ μᾶς τὰ ἀνταποδώσῃ ἑκατονταπλασίως αὐτῆς τὴν βασιλείαν του. νὰ μᾶς δώσῃ καὶ ζωὴν αἰώνιον. ἂς μισήσωμεν ὅλα τὰ κακά, μοιχείαν. φόνον. κλεψίαν. ψευδομαρτυρίαν. ὀργήν, θυμὸν καὶ πᾶσαν ἄλλην κακίαν καὶ πονηρίαν. ἂς τιμῶμεν τοὺς γονεῖς, καὶ ἐξαιρέτως τοὺς πνευματικοὺς πατέρας καὶ διδασκάλους μας. ὅτι ἀπ' αὐτοὺς φωτιζόμεσθεν καὶ ὁδηγούμεσθεν πρὸς μετάνοιαν. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ὅλα τὰ ψυχοβλαβῆ ἂς μισήσωμεν. ὅσοι κακῶς ἐπλουτίσαμεν. ὅτι καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔπραξαν ἁμαρτήματα. πλούσιοι λέγονται εἰς τὰ κακὰ καὶ εἰς τὰ ἀγαθὰ πτωχοὶ καὶ ἄποροι. καὶ ὁποῖος δὲν ἀπορρίψῃ αὐτὸν τὸν κακὸν πλοῦτον εἰς τοὺς δαίμονας, οἵτινες εἶναι πτωχοὶ καὶ ὑστερημένοι, ὡς ἐξωρισμένοι ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ, δὲν σώνεται. ἀμὴ ὅστις ἀπαρνηθῇ αὐτὰ τὰ ἄχρηστα χρήματα, καὶ κακά του θελήματα. ἐκεῖνος δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ τοῦ Χριστοῦ. καὶ τοῦτο θέλει νὰ εἰπῇ τὸ ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ. ἤγουν ἀπορρίψαι τὸν κακὸν πλοῦτον ταῖς πτωχαῖς τῶν Δαιμόνων δυνάμεσι. τὸ δὲ ποίησον ἀγαθόν, εἶναι τὸ ἀκολουθῆσαι τὸν Χριστόν, πολιτευόμενος ἐνάρετα καὶ θεάρεστα. ἀμὴ ὅστις εὑρίσκεται εἰς τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας, δὲν εἶναι ἄξιος ἐκείνης τῆς βασιλείας. καθὼς κηρύττει μεγαλοφώνως ὁ Ἀπόστολος λέγωντας. μὴ πλανᾶσθε. ὅτι μήτε πόρνοι, οὔτε μαλακοί, οὐδὲ μέθυσοι. οὔτε πλεονέκται καὶ ἅρπαγες, κληρονομοῦσι βασιλείαν

οὐράνιον. ἂς μισήσωμεν οὖν ὅλα ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, καὶ μάλιστα τὴν εἰδωλολατρείαν, ἤτοι φιλαργυρίαν. καὶ ἂς δώσωμεν τὸν πρόσκαιρον πλοῦτον, νὰ εὕρωμεν αἰώνιον, ἐὰν πιστεύωμεν τοῦ σωτῆρος τὰ σωτήρια λόγια. ὅστις ἐστὶν ἡ αὐτοαλήθεια ὅτι ἐὰν φυλάξωμεν ὅλαις ταῖς ἄλλαις ἐντολαῖς, καὶ νὰ εἴμεσθεν φιλάργυροι, κολαζόμεσθεν οἱ ἄφρονες ὡς ἀνελεήμονες. καθὼς τὸ ἔπαθεν ὁ ἄνωθεν πλούσιος, ὁποῦ ἐφύλαγε πάσας τὰς ἐντολὰς ἐκ νεότητος. καὶ ἡ φιλαργυρία τὸν ἐνίκησε. καὶ ἐξέπεσε τῆς οὐρανίου μακαριότητος. τοῦτο εἶναι ὁποῦ λέγει καὶ ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος. ὅστις τὸν νόμον ὅλον πληρώσει, πταίσει δὲ ἐν ἑνί, γέγονε πάντων ἔνοχος. ἤγουν εἴτις φυλάξει ὅσα ὁρίζει ὁ νόμος. καὶ νὰ πταίσῃ εἰς ἕνα ὅλα τὰ ἔχασεν. οὕτω καὶ ὅστις εἶναι φιλάργυρος χάνει τὸν κόπον του εἰς τὰ ἄλλα του κατορθώματα. ὅτι ῥίζα πάντων τῶν κακῶν ἡ φιλαργυρία. καὶ ὁποῖος τὴν ἔχει δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ τοῦ Χριστοῦ ὡς ἄχρηστος, καὶ μισόχριστος. διότι ἀδύνατον εἶναι νὰ εἴμεσθεν φιλόχρυσοι καὶ φιλόχριστοι. δὲν εἶναι βολετὸν νὰ εἴμεσθεν δοῦλοι τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, καὶ τοῦ ἀνθρωποκτόνου μαμωνᾶ. λοιπὸν ἂς μισήσωμεν τὸν πονηρὸν δεσπότην. καὶ ἂς ποθήσωμεν τὸν ἀγαθὸν καὶ πανελεήμονα, ὁποῦ μᾶς ἔπλασε καὶ ἀνέπλασε. καὶ ἂς τοῦ ἀκολουθήσωμεν πρόθυμα εἰς πάσαις τὰς ἐντολάς του πολιτευόμενοι, καὶ ἀναστρεφόμενοι ἐνάρετα, καὶ θεάρεστα. διὰ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ ἀπολαύσωμεν τοῦ οὐρανίου ἐκείνου θησαυροῦ τὰ ἄρρητα ἀγαθὰ καὶ ὄντως ἀνεκδιήγητα. νὰ συνευφραινώμεσθεν μετ' αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων αἰωνίως, εἰς ἐκείνην τὴν ἀνέκφραστον ἡδονὴν καὶ ἄφατον ἀγαλλίασιν. ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν τῇ αὐτοῦ φιλανθρωπίᾳ, καὶ χάριτι. ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις. νῦν καὶ ἀεί. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΗ͂ ιδ΄. ΚΥΡΙΑΚΗ͂ ΤΟΥ͂ ΛΟΥΚΑ͂.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Ἀπὸ ὅλαις ταῖς αἰσθήσεις τοῦ σώματος. ἡ ὅρασις εἶναι γλυκυτέρη καὶ ποθεινοτέρη εἰς τὸν ἄνθρωπον. καὶ ὁποῖος εἶναι ταύτης ὑστερημένος διάγει βίον ἀβίωτον, καὶ περνᾷ μίαν ζωὴν τεθλιμμένην πολλὰ καὶ περίλυπον. καὶ πολλοὶ τυφλοὶ ἐπιθυμοῦσι τὸν θάνατον, ὁποῦ μισοῦσιν οἱ ὑγιαίνοντες. καὶ ἐὰν εἶναι καὶ πλούσιοι, δὲν εὐχαριστοῦνται. δὲν ἔχοντες τὸ παμπόθητον φῶς καὶ γλυκύτατον. νὰ ἀπολαμβάνουν τὸν λαμπρότατον ἥλιον. τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν. τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐπίλοιπα ὡραιότατα τοῦ πανσόφου καὶ παντοδυνάμου Θεοῦ ποιήματα. καὶ ἔστερξαν νὰ